
MUSICANEO

folklore

Ten Ukrainian folk songs

Full score

Support the Library: Make A Donation

All sheet music of the library is published for free. Donations are welcome and vital to support the library's work.

[Donate](#)

С. П. П. П.

10

НАРОДНИХ

ПИСЕНЬ

ДЕРЖАВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

1921

А Б В Г Д Е Ж З И Й К Л М Н О П Р С Т У Ф Х Ц Ч Ш Щ Ъ Ы Ь Я

З м і с т.

1. На городі та все білії маки	3
2. На добра-ніч усім на ніч	5
3. Ой, піду я в сад гулять	6
4. Ой, коли-б той вечір	6
5. Ой, горе, горе	7
6. Ой, сосна, сосна	8
7. Ой, учора ізвечора	8
8. Ой, сусідко	9
9. Колискова	10
10. Ой, дзвони дзвонять	12

1. На городі та все білії маки.

с. Бурківці, Житомирського пов.

Soprani
Alti.

Tenori.
Bassi.

1. Та все білії маки, плачуть
2. Як ті новобранці, що за-

1. На ро-роді та все білії маки, плачуть
зама як ті новобранці, що за-

в війсь-ку мо-ло-ді ко-за ки.
бра-ли в не-ді-лень-ку вран

2. Не так ко-

в війсь-ку мо-ло-ді ко-за ки.
бра-ли

1. Ко-за-ки

ці.
ці.

3. Не так рано, як до схода сонця
4. Сидить мати, плаче край віконця

3. Не так вранці
4. Си-дить ма-ти

2. Вранці 3. Не так рано, як до схода сонця
ма ти, плаче край віконця

3. Си-дить ма-ти, плаче край віконця
4. Ви-гля-да-є си-на но-во-бранця

ой!
он!

1. 2.
4. Си-дить

1192

5. Вер - ни - ся, си - ну, з війсь-ка до до - монь - - ку

5. Вер - ни - ся, си - ну

5. Вер - ни - сл си ну

5. Вер -

зми - ю то - бі сліз - ми га і го - ло - вонь - ку, ой!

зми - ю то - бі сліз - ми го - - ло - вонь - - ку, ой!

зми - ю то - бі сліз - ми го - - ло - вонь - - ку 6. По - мий

ми - ся, си - ну вер - нись ой!

ма - ти, та най - мен - шій сес - трі, зми - ють

гла - дить їх гу - ста лі - щи - на, а при -

6. По - мий ма - ти. та най - мен - шій сес - трі, зми - ють

7. А при гла - дить їх гу - ста лі - щи - на, а при -

ме - ні та буй - вень - кі до - - 7. А при

гор - не мо - ло - да дів - чи на.

ме - ні Дів - чи - на.

гор - не

2. На добра-ніч усім на ніч.

Не дуже хутко.

С. Бурківці, Житомирського пов.

1. На добра-ніч усім на ніч, бо вже-ж бо я та і-ду спа-ти,
 2. Ой, чи я-вір, чи не я-вір, та зе-лена та я-во-ри-на,
 3. Ой, чи ми-ла чи не ми-ла, а щось ме-ні та й у-чи-ни-ла:
 4. Не дай мені, мо-я ма-ти, ні сні-да-ти, ні о-бі-да-ти,

за воріть-ми зе-лен я-вір, там я бу-ду та те-бе жа-да-ти.
 між шістьома дівонь-ка-ми тіль-ки ме-ні ти од-на ми-ла.
 кли-че ма-ти ве-че-ряти, ве-че-ронь-ка ме-ні не ми-ла.
 но дай ме-ні, мо-я ма-ти, дів-чи-нонь-ку та од-ві-да-ти.

5. Ой, дам то-бі мій си-нонь-ку, по сні-да-ти по о-бі-да-ти,

1. Не дам то-бі, мій си-нонь-ку, чарів-ницю та про-ві-да-ти. да-ти.
 2.

3. Ой, піду я в сад гулять.

Поважно.

с. Носівка, Житомирського пов.

1. Ой, піду я в сад гулять.

1. Ой, піду я... ой, піду я

в сад гулять... ой, в са-ду ви - - шень - ки шум - лять.

2. Ой, піду я в сад гулять,
Ой, за нас люде говорять	6. Бо то, серце, поговір,
А люде кажуть, що ти мій;
3. Все про тебе і про мене:
Ой, що ти ходиш до мене.	7. Бо то, серце, славонька,
А люде скажуть-правдонька.
4. Коли ходиш, то ходи;
Ой, коли любиш, то люби.	8. Ой, піду я у лісок,
Ой, пушу зтиха голосок.
5. Коли любиш, то люби,
А поговору не роби,	9. Чи мій милий не вчує,
Ой, чи він другу цілує?..

VШ. 1920.

4. Ой, коли-б той вечір.

Не дуже швидко.

с. Бурківці, Житомирського пов.

1. Ой, коли-б той вечір та и по-вечоріло, то б мо-є серденько

I-VШ
та и по-ве-се-лі - - ло-
та и по-ве-се-лі - - ло. що б не вчу-ла ма - ти.

2. Ой, коли-б той вечір та й сонечко зайшло,
То-б моє серденько та й до мене прийшло
3. Ой, прийди, прилини ти, яснес сонце,
То я тебе пуцу та й через віконце.
4. Ой, як упускала-легенько вдихала,
А як випускала-плакала й ридала.
5. Ой, як випускала плакала й ридала,
Вийшла за ворота-правдоньки питала:
6. „Чи ти мене любиш, чи з мене смієшся?
До другої ходиш та й не признаєшся“
7. „Ой, я тебе люблю і любити буду,
Признаюсь по правді-сватати не буду.
8. Не позволят батько, не позволят мати
Ще й рід не позволит дівчиноньку взяти.
9. Ще й рід не позволит дівчиноньку взяти...
Зтиха говорімо, щоб не вчула мати.“

VIII. 1920.

5. Ой, горе, горе.

Нескоро.

Збірка К.Квітки.

Ой, го-ре, го-ре, а ще гірше бу-де
Ой, го-ре, го-ре, ще гірше бу-де, ой, і судять ме - не

мо-ло-ду-ю лю-де. Не-хай-же судять, не-хай говорять мо-я-ї на-
Не - хай, не-хай...

ту ри не пе-ре-ста-нов-лять, *mf* На-гу-ра
Бо мо-я на-гу-ра

від ту-ра відсамого ту-ра. бо моє сер-день-ко завждивсе-теньке. Ой!

1192

VIII. 1920.

6. Ой, сосна, сосна.

Поволі.

З збірки К. Квітки.

1. Ой, сосна, сосна тонка ви-ро-сла, Гей!

Гей!

не піду заміж, бо ще незро-сла. зажурила-ся.

2. Врубаю сосну з правого боку, гей!
Не піду заміж я цього року.
3. Зрубали сосну-похилилася, гей!
Як пішла заміж-зажурилася.

УШ. 1920.

7. Ой, учора ізвечора.

Щедрівка.

З Поділля.

1. Ой, у - чо - ра із - ве - чо - ра пас - ла Ме - лан - ка

два ка - чу - ра, пас - ла Ме - лан - ка два ка - чу - ра,

2. А пасучи загубила, у чистім полі заблудила.
3. В чистім полі Василь оре, йому Меланка кукіль поле.
4. Ой, ченчику, Васильчику, посію тебе в городчику,
5. Буду тебе проривати, по тричі на день поливати.

1192

IV. 1921.

8. Ой, сусідко.

З Галичини, вієськова.

Ходою.

1. Ой, су - сід - ко, су - сід - ко, су - сід - ко. по - жич ме - ні
 ре - шіт - ко, ре - шіт - ко, най си му - ку під тря - су,
 під тря - су, зав - тра ра - но при - не - су, при - не - су.

2. Ой, венгерко, венгерко, венгерко!
 Пожич мені люстерко, люстерко.
 Най си вуса підкручу, підкручу,
 Завтра рано доручу, доручу.
3. Маю жінку молоду, молоду,
 Не пушу її по воду, по воду -
 Могла би ся втопити, втопити,
 Мусів би ся женити, женити.
4. Ой, дівчино, не вір ми, не вір ми,
 Бо я хлопець мандрівний, мандрівний,
 Я мандрую тут і там, тут і там,
 Подобаюсь дівчатам, дівчатам.

V. 1920.

9. Колискова.

З збірки К. Квітки.

Спокійно.

Soprano. Solo.

Soprano. Alt.

Tenor.

Baritono. Basse.

p А-а, а-а ЛЮ - ЛЮ, а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ,

p Мм... Мм... Мм...

КОТКУ СІРЕНЬКИЙ, КОТКУ БІЛЕНЬКИЙ, КОТКУ ВОЛОХАТИЙ

ЛЮ — ЛЮ, ЛЮ — ЛЮ ЛЮ — ЛЮ,

pp Мм... Мм... Мм...

pp а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ, а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ,

pp Мм... Мм... Мм...

НЕ ХОДИ ПО ХАТИ, НЕ ХОДИ ПО ХАТИ НЕ БУДИ ДИТЯТИ;

ЛЮ — ЛЮ, ЛЮ — ЛЮ, ЛЮ — ЛЮ

Мм... Мм... Мм...

а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ, а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ, а-а, а-а ЛЮ - ЛЮ,

Мм... Мм... Мм...

1192

ди-тя бу-де спа - ти, ко-тик вор-ко-та - ти, ой, на ко-та вор-ко-та,
 лю лю,
 Мм... Мм... Мм...
 а - а, а - а лю - лю, а - а, а - а лю - лю, а - а, а - а лю - лю,
 Мм... Мм... Мм...

на ди-ти-ну дрі-мо-та... А-а, а - а лю - лю.
 лю лю,
 Мм... Мм... Мм...
 а - а, а - а лю - лю. А-а, а - а лю - лю.
 Мм... Мм...

лю - лю А - а.
 Мм... Мм... А - а.
 Мм... Лю - лю А - а.
 Мм... Мм... Мм... А - а.
 Мм... Мм... Мм... А - а.

10. Ой, дзвони дзвоняць.

З а́бірка К. Квітки.

Ой, дзвони дзвоняць, хорти вовка го-няць по бо-логах, оче-ретах,

Soprano.
Alt.

p

Дзво — ни дзво-няць, дзво -

Tenor.

Bas.

де люде не хо-дять. Ой, дзвони дзво-няць, хорти вовка го-няць

ни дзво-няць,

Дзво — ни дзво-няць,

Дзво —

по бо-логах, оче-ретах, де люде не хо-дять

f Ой,

дзво — ни дзво-няць. *f* Ой, дзвони дзво-няць,

ни дзво няць.

Ой!

Ой!

хор-ти вов-ка го-нять по-бо-ло-гах, о-че-ре-тах, де лю-де не

Ой!

ff

ff

хо-дятъ. Ой, дзво-ни дзво-нять, хор-ти вов-ка го-нять по бо-ло-гах,

ff

Ой!

Ой, дзво-ни дзво-нять, хор-ти вов-ка

о-че-ре-тах, де лю-де не хо-дятъ.

Ой!

Ой!

го- нять по-бо-ло-гах, о-че-ре-тах, де лю-де не хо-дятъ.

Ой!